

РЕШЕНИЕ

№ 6928

гр. София, 04.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 26.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **10188** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда начл. 84, ал. 2, във връзка с чл. 85 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Ф. З. У., гражданин на А., [дата на раждане] г. г. срещу Решение № УПВР-189/01.10.2020 г. на интервюиращия орган към Държавната агенция за бежанците при МС.

В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради липса на мотивирано произнасяне, че не са налице обстоятелства, доказващи основателен страх от преследване. Липсвало произнасяне по конкретно изложените факти и обстоятелства от значение за случая на жалбоподателя. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № УПВР-189/01.10.2020 г. на интервюиращия орган и се върне молбата за разглеждане в производство по общия ред.

Ответникът – ИНТЕРВЮИРАЩИЯ ОРГАН при ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № РД09-ВР-851 от 17.09.2020 г. до председателя на ДАБ,

жалбоподателят Ф. З. У., гражданин на А., [дата на раждане] г., пол – мъжки, етническа принадлежност – пашун, по вероизповедание – мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, е поискал закрила. На 18.09.2020 г. е проведено интервю, подписано от жалбоподателя, адвокат, преводач и интервюиращ орган, в което е посочено, че жалбоподателят е напуснал А. поради затруднено материално положение, по икономически причини. С решение № УПВР-189/01.10.2020 г. на интервюиращия орган е отхвърлена молбата за статут на бежанец и хуманитарен статут.

В откритото съдебно заседание, жалбоподателят не се явява. Вместо него се явява редовно назначен от съда процесуален представител по реда на Закона за правната помощ, който поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Решението е съобщено на жалбоподателя на 05.10.2020 г., а жалбата е депозирана на 12.10.2020 г. - в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният акт е мотивиран с разпоредбата на чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т.1 и т. 2 от ЗУБ.

На основание чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, при наличие на основания по чл. 13, ал.1 в срок до 10 работни дни от регистрацията на чужденеца интервюиращият орган може да приложи ускорена процедура в производството по общия ред, като вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна.

Съгласно чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал.1 и 9, съответно по чл.9, ал.1, 6 и 8, и чужденецът се позовава на основания извън предмета на този закон или не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване.

В същото време, съдът намира, че основателно е прието от интервюиращия орган, че чужденецът се позовава на основания извън предмета на този закон или не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване, поради което е налице хипотезите на чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

В проведеното интервю, жалбоподателят е посочил, че е напуснал нелегално А. преди 1 месец и през П. и И. е влязъл в Турция. На 22.08.2020 г. е влязъл нелегално в Република България, с помощта на трафикант. На 24.08.2020 г. е заловен от гранична полиция, при опит да влезе нелегално в Република С., след което е настанен в СДВНЧ - дирекция „Миграция“ - МВР.

Освен това, изрично е посочено от чужденеца, че семейството му било много бедно, парите не стигали, затова решил да тръгне към Европа. Лично той не е имал никакви други проблеми, но заради затрудненото финансово положение решил да напусне страната. Родителите му, двама братя и една сестра са останали в А.. Крайната му цел била Франция, където имал братовчед. Молителят посочва, че никога не е бил арестуван или осъждан в държавата си по произход и не е политически ангажиран. Изрично допълва, че не е имал никакви проблеми във връзка със своята етническа или религиозна принадлежност.

По делото е представена справка вх. № МД-423/07.08.2020 г. на ДАБ, според която обстановката в страната продължава да е несигурна. На 29.02.2020 г. между САЩ и талибаните е подписано споразумение за установяване на мир, което трябва да доведе

до край на продължаващия 19 години конфликт.

Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Съгласно чл.8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

На основание чл. 9 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унизително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват. В конкретния случай, от изявлениетанажалбоподателястава ясно, че същия не е имал никакви проблеми в страната си на произход, нито в П., но нямал работа, което го определя като икономически мигрант.

В същото време, наред с преценката на държавата по произход обаче, се преценяват и фактите, свързани с личното положение на молителя. Ф. З. У. не е получавал лични заплахи срещу живота и личността си. С оглед на това и тълкуването на Съда на Европейските общности по дело № С-465 от 2007 г., информацията за ситуацията в А. и липсата на тежки и лични заплахи по отношение на жалбоподателя се обуславя извода, че не се установяват предпоставките на закона, за предоставяне на статут. Лично той не е имал никакви други проблеми, но заради затрудненото финансово положение решил да напусне страната. Родителите му, двама братя и една сестра са останали в А.. Крайната му цел била Франция, където имал братовчед. Никога не е бил арестуван или осъждан в държавата си по произход и не е политически ангажиран. Не е имал никакви проблеми във връзка със своята етническа или религиозна принадлежност.

Също така следва да се отбележи, че преди провеждането на съдебното заседание, жалбоподателят е напуснал самоволно РПЦ, където е настанен, което сочи за неговата дезинтересираност по отношение на искането му за предоставяне на закрила.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, упълномощен със заповед № РД 05-121/14.02.2018 г. на председателя на ДАБ, като същевременно са изпълнени материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 21 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ф. З. У., гражданин на А. срещу Решение № УПВР-189/01.10.2020 г. на интервюиращия орган към Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: